

การป้องกันปัญหาอาชญากรรม: ศึกษาเฉพาะกรณีบาร์โฮสต์ในจังหวัดเชียงใหม่ Preventive Approach of Crime: A Case Study of Bar Host in Chiangmai Province

ชาล ศิริสมรรถการ* เชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล และศุภกร ปุณญฤทธิ์
คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Charl Sirisamattakarn* Chet Ratchadapunnathikul and Suphakorn Tunyarit
Faculty of Social Sciences and Humanities, Mahidal University

Received: February 9, 2023

Revised: March 1, 2023

Accepted: March 2, 2023

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการป้องกันอาชญากรรมรวมถึงแนวทาง และมาตรการป้องกันอาชญากรรม เพื่อเพิ่มความรู้สึกลดภัยสำหรับพนักงานบาร์โฮสต์ และผู้ให้บริการศึกษาสภาพปัญหาสาเหตุ และปัจจัยที่ส่งผลก่อให้เกิดอาชญากรรมที่เกิด ตลอดจนเสนอแนวทางในการป้องกันไม่ให้ผู้ประกอบการอาชีพนี้ และผู้ใช้บริการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้ประกอบการอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ในสถานบริการในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 2 แห่ง แห่งละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือการวิจัย ที่ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ผลการศึกษา พบว่า ภูมิหลังของผู้ที่เข้ามาประกอบอาชีพนี้มีภูมิหลังที่หลากหลาย แต่ส่วนมากจะหน้าตาดี และบุคลิกภาพดี มีความต้องการรายได้ที่สูง และสามารถทำงานได้โดยไม่ต้องอาศัยทักษะในการทำงาน มีปัจจัยเสี่ยงจากความมั่นใจที่เกิดจากการทำงาน ทั้งการเมาแล้วขับ การทะเลาะวิวาท และการลักทรัพย์อันเกิดขึ้นได้ทั้งหนุ่มบาร์โฮสต์ และผู้มารับบริการ ซึ่งเหตุต่าง ๆ มักจะเกิดขึ้นนอกสถานที่ทำงาน หรือหลังเวลางาน อย่างไรก็ตามสถานบริการจะมีกฎ หรือข้อห้ามในการออกไปนอกสถานบริการกับผู้มาใช้บริการ เพื่อป้องกันเหตุที่จะเกิดภายหลัง แนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรม พบว่า ภาครัฐจะต้องมีมาตรการดูแลภาพรวมของสถานบริการ ส่วนผู้ประกอบการ ควรมีมาตรการการป้องกันในเชิงพื้นที่ หรือสภาพแวดล้อม มาตรการในการบริหารจัดการพนักงานและความปลอดภัย และมาตรการความร่วมมือร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ หรือกับทางตำรวจ สำหรับมาตรการส่วนบุคคลของหนุ่มบาร์โฮสต์ในการป้องกันไม่ให้เกิดอันตราย หรืออาชญากรรมกับตนเอง และบุคคลใกล้เคียง โดยการไม่ขับ หรือขี่ยานพาหนะเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ถ้าต้องออกนอกสถานที่จำเป็นที่จะต้องมีการสังเกตพฤติกรรมของผู้มารับบริการ และแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือบอกข้อมูลกับเพื่อนร่วมงาน

คำสำคัญ: การป้องกันปัญหาอาชญากรรม บาร์โฮสต์ จังหวัดเชียงใหม่

Abstract

The purposes of this study were to explore the crime preventive approach and principles of crime prevention to increase the sense of security of bar host workers and customers. Also, this study covered an overall challenge, causes, and factors that may lead to the crime and provided the approach to protect these bar host workers and their clients from becoming victims of crime in Chiangmai province. As the qualitative research, the key informants were bar host workers in Chiang Mai consisting of 2 places, or 5 people each which was in total of 10 people. In-depth interview method was used to collect data. This study used the interview form as the research instrument which was validated by three experts. The findings of this study revealed that the bar host workers were from the diverse backgrounds and most of them were good-looking and personality with a demand of high income for entering job without work skill. There were some risk factors on the drunken situation due to work related, drunk and drive, fight and thefts which might happen with the bar host workers and their clients. Those crimes usually occurred outside the bar and after working hours. However, the bar hosts had a restriction to do not be accompanied outside with clients to avoid the potential crime cases. Another approach on preventing the crime was that the government should provide an approach to oversee the bar host while the bar host entrepreneur, there was a need on prevention approach in the context of area or environmental context as well as regulation to manage the bar host staff as well as their safety. In addition, there was a need for collaborative approach with government agencies as well as the police to prevent the crime that may occur. In term of male bar host, there was a need for an individual method to prevent crime that may happen with them and people around. For example, they should be prohibited to drive to avoid the accident. If there was a need to work outside the premise, they should observe the clients' behavior and exchange information among colleagues.

Keywords: Crime Prevention, Bar Host, Chiang Mai Province

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดขึ้นทุกวัน โดยเฉพาะในยุคสมัยที่เทคโนโลยีก้าวหน้า และเข้ามามีบทบาทในชีวิตผู้คนมากขึ้น ส่งผลต่อวิถี วัฒนธรรมการใช้ชีวิตของผู้คน ไม่ว่าจะเป็นหญิง หรือชาย และไม่ว่ามีเพศวิถีอย่างไร เป็นที่น่าสังเกตว่า การใช้ชีวิตของผู้หญิงสมัยใหม่เปลี่ยนแปลงไปจากผู้หญิงในยุคก่อน ที่มีมักผูกตัวเองเข้ากับ

ค่านิยม จารีตประเพณีไทย ในเรื่องคุณค่าของการเป็นกุลสตรี มีความระมัดระวังไม่กล้าเปิดเผยสนิมทางเพศ หรือแม้แต่การเข้าหาฝ่ายชายอย่างเปิดเผย อย่างไรก็ตาม ด้วยสภาพสังคม และการใช้ชีวิตที่มีความเป็นอิสระมากขึ้น สิทธิ และเสรีภาพ และความเสมอภาคระหว่างหญิงชายมีมากขึ้น ผู้หญิงจำนวนหนึ่งจึงเลือกใช้ชีวิตไม่ต่างจากผู้ชายมากนัก เช่น ผู้ชายสามารถไปเที่ยวคลับบาร์ได้ ผู้หญิงก็สามารถไปเที่ยวในลักษณะเดียวกันได้ ยิ่งกว่านั้นยังมีธุรกิจบริการที่เปิดเป็นการเฉพาะให้กับผู้หญิง เช่น บาร์โฮสต์ (ภาคิน ชาญฐิติพงษ์, 2560)

บาร์โฮสต์ คือ สถานบริการที่มีความหมายในการบริการให้กับหญิงสาว สาวกลางคน สาวสูงวัย เพื่อให้เข้ามานั่งคุยและซื้อดื่มเป็นรายชั่วโมงได้ โดยสามารถสับคนนั่งคุยไปเรื่อย ๆ หากคุยถูกคอจึงจะจูงยาว แต่หากมีลูกคำรายใดสนใจก็ต้องประมุขกัน เริ่มต้นที่ 1 ดื่ม ในราคา 220 บาท และจากที่ได้มีการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น พบว่า ประเทศแรกที่มีการก่อตั้งบาร์โฮสต์สำหรับผู้หญิงให้เข้าไปเลือกชายหนุ่มที่ตนสนใจมานั่งสนทนา คือ ประเทศญี่ปุ่น ราว พ.ศ. 2509–2510 (ภาคิน ชาญฐิติพงษ์, 2560) ซึ่งคนญี่ปุ่นมีความเครียดในการทำงานสูง ทั้งหญิง และชาย ดังนั้น จึงมีการทำกิจกรรมทางธุรกิจต่าง ๆ ที่บำบัดภาวะเครียด เช่น มีบริการทำเป็นคาเฟ่เพื่อการสนทนา มีร้านขายอุปกรณ์ทางเพศสัมพันธ์ (Sex Toy) ให้เป็นของเล่นผู้ชาย และผู้หญิง ซึ่งต่างจากสังคมยุโรป และอเมริกาที่มีซีฟเพล-เดลเมน ที่คอยเดินโซวส์เต็ปที่สวยงามให้สาว ๆ ได้เพลิดเพลินเพียงอย่างเดียวไม่มีการมานั่งคุยสนทนาซึ่งกัน และกันแบบในประเทศญี่ปุ่น

โดยการศึกษานำร่อง (Pilot Study) ในจังหวัดเชียงใหม่ บาร์โฮสต์ให้บริการกับหญิงสาว สาวกลางคน สาวสูงวัย หรือเพศสภาพอื่นใด เพื่อให้เข้ามานั่งคุย และซื้อดื่มเป็นรายชั่วโมงไป โดยสามารถสับคนนั่งคุยไปเรื่อย ๆ หากคุยถูกคอจึงประมุขต่อ ซึ่งเริ่มต้นที่ 1 ดื่ม สนราคา 220 บาท ไปจนถึง 100 ดื่ม ราว ๆ 22,000 บาททีเดียว การสื่อสารในโลกโซเชียลทำให้สังคมไทยเปลี่ยนไป หญิงไทยกล้าแสดงออกมากขึ้น และออกเที่ยวกลางคืนแบบชายหนุ่มไปเที่ยวตามผับตามบาร์ หญิงสาวก็สามารถเข้าบาร์โฮสต์ เพื่อซื้อดื่มในการหาหนุ่มหล่อนั่งพูดคุย และทำให้ตัวเองดูมีคุณค่า เนื่องจากตนเองอาจจะไม่ได้รับความใส่ใจจากครอบครัว และสามี รวมถึงชายรักชายที่ไม่ประสบความสำเร็จในความรัก และมีปัญหาก็จะเข้ามาในบาร์โฮสต์ เพื่อหาเพื่อนชายนั่งคุยเพื่อปรับทุกข์ รวมถึงนักเที่ยวยามค่ำคืนที่ต้องการหาสถานที่ท่องเที่ยวในลักษณะแปลกใหม่ และเนื่องจากสถานบันเทิงปิดเร็วขึ้น จึงทำให้บุคคลทั่วไปที่ต้องการหาที่นั่งต่อ บางครั้งก็มาเป็นคู่กับแฟนผู้หญิง ซึ่งก็แค่หาที่นั่งดื่ม และอาจช่วยเหลือคนที่มาทำงานขายดื่ม (Drink) เพื่อนั่งคุยเพียง 220 บาท ต่อ 1 ชั่วโมง จึงเกิดธุรกิจในความหมายใหม่ มีมิติที่เปลี่ยนไปในบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 นี้

พฤติกรรมปัจจุบัน สื่อสังคมที่มีกระแสเรื่องการค่านิยมทั้งชาย และหญิงที่มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจากในอดีตอย่างมาก ดังข่าวที่เกิดขึ้นเป็นปรากฏการณ์ครั้งใหม่ในด้านผู้ให้ความบันเทิงหญิง และผู้ให้ความบันเทิงชาย (Entertainer) มาจากสถานบริการ หรือนายหน้า ที่นัดออกมาทำงานนอกสถานที่เพื่อเป็นเพื่อนดื่ม นั่งกินนั่งคุยกับลูกค้า โดยสถานที่เหล่านี้จัดทะเบียนเป็นสถานบริการอาหาร และเครื่องดื่มเหมือนร้านอาหารทั่วไป โดยลูกค้าสามารถขอใช้บริการให้ออกไปสร้างความบันเทิงนอกสถานที่ได้ จึงอาจตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทต่าง ๆ เช่น การลักทรัพย์ การคุกคามทางเพศ การทำร้ายร่างกายด้วยกำลังทางกายภาพ ฯลฯ ซึ่งผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ไม่สามารถแจ้งความได้ เนื่องจากเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมาย และเกิดความอับอาย หากเกิดคดีความ

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าบุคคลในสังคมปัจจุบันต้องพยายามทุกวิถีทางในการหารายได้ เพื่อการยังชีพ และใช้สอยต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ตนเอง และอาจถึงครอบครัวที่ตนเองต้องดูแล บาร์โฮสต์จึงเป็น

อีกทางที่เปิดให้ชายหนุ่มหารายได้เพิ่มเติมสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวก และทัดเทียมกับบุคคลอื่นในสังคม โดยการเพิ่มให้มีรายได้ไปใช้จ่ายนั้น อาทิ การเล่นเกมพนันต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ พนันบอล การเล่นเกม ในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น โดยชายหนุ่มที่เข้าสู่ธุรกิจนี้ส่วนมากจะมีหน้าตาดี บางรายมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่เนื่องจากรายได้ที่สูง และเป็นงานอิสระรวมถึงมีรายได้เป็นจำนวนมาก การได้รับความชอบธรรม ซึ่งดูเหมือนว่าจะถูกกฎหมาย โดยหนุ่มบาร์โฮสต์นั้นอาจถูกใช้เป็นวิถีทางในการประกอบธุรกิจ เช่น การนัดแนะ กับผู้มาใช้บริการในการค้าประเวณีได้ง่ายทั้งผู้หญิง และผู้ชายที่มีรสนิยมชอบเพศเดียวกัน ซึ่งสถานบันเทิง ที่ประกอบธุรกิจประเภทนี้ ทำให้มองว่าถูกต้องตามกฎหมาย และได้รับการจดทะเบียนเป็นสถานบริการ เช่น ร้านอาหารกึ่งผับ ประเภท 3(4) ซึ่งมีการร้องรำทำเพลง มีการแสดงดนตรี หรือคาราโอเกะ เป็นต้น

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะทำการศึกษาปัญหาอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้น กับหนุ่มบาร์โฮสต์ และผู้มาใช้บริการ รวมถึงศึกษาถึงพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปของเพศชายในกระบวนการ เข้าสู่หนุ่มบาร์โฮสต์ อันนำไปสู่การค้นพบแนวทางแก้ไข และป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในธุรกิจบาร์โฮสต์ ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา สาเหตุ และปัจจัยที่ส่งผลก่อให้เกิดอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบอาชีพ หนุ่มบาร์โฮสต์ และผู้มาใช้บริการในจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อเสนอแนวทางในการป้องกันไม่ให้ผู้ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ และผู้ให้บริการตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมในจังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรม การเลือกตัดสินใจของผู้ประกอบอาชีพ ในการเข้าสู่ธุรกิจหนุ่มบาร์โฮสต์ของชายไทย รวมถึงแนวทาง หรือมาตรการในการลดการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม และเพื่อเพิ่มความรู้สึกลดภัย สำหรับหนุ่มบาร์โฮสต์ และผู้มาใช้บริการในจังหวัดเชียงใหม่

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิด

1. ความหมายของอาชญากรรม อาชญากรรม ถือเป็นคำที่สามารถพบได้ในสังคมไม่ว่าจะยุคสมัยใดก็ตาม แต่บริบทของอาชญากรรมนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา สภาพแวดล้อม หรือมุมมองของสังคมที่มีต่อการกระทำที่เป็น “อาชญากรรม” การกระทำแบบหนึ่งถือเป็นเรื่องธรรมดาในสังคมหนึ่ง แต่การกระทำนั้นอาจเป็นอาชญากรรมในอีกสังคมหนึ่ง หรือในอดีต การกระทำบางอย่างถือเป็นอาชญากรรม แต่ในปัจจุบันการกระทำดังกล่าวได้กลายเป็นเรื่องปกติในสังคม สิ่งเหล่านี้ได้ส่งผลต่อความหมาย หรือคำจำกัดความของอาชญากรรมให้มีความแตกต่างกันไป ความหมายของคำว่า “อาชญากรรม” ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ให้ความหมายว่า “การกระทำความผิดทางอาญา” ซึ่งมีที่มาจากคำว่า “อาญา” และ “อาชญา” โดยคำทั้งสองมีความหมายคล้ายคลึงกัน นั่นก็คือ “อำนาจ” หรือ “โทษ” จึงกล่าวได้ว่าการกระทำความผิดทางอาญา หรืออาชญากรรมจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับอำนาจ และการลงโทษของสังคม หรือหากพิจารณาความหมายของอาชญากรรมผ่านสารานุกรมบริแทนนิกา (Britannica Encyclopedia) ที่ได้ให้ความหมายของคำว่า “Crime (อาชญากรรม)” ไว้ว่า “Crime: The Intentional Commission of

an Act Usually Deemed Socially Harmful or Dangerous and Specifically Defined, Prohibited, and Punishable Under Criminal Law” ซึ่งหมายถึง "การกระทำโดยเจตนาที่ก่อให้เกิดอันตราย หรือเป็นอันตรายต่อสังคม รวมถึงเป็นการกระทำที่ถูกกำหนดขึ้น โดยเฉพาะ ต้องห้าม และต้องโทษภายใต้กฎหมายอาญา ความหมายดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกับความหมายที่สำนักงานราชบัณฑิตยสภาได้กำหนดไว้ เพียงแต่มีความชัดเจน และรัดกุมมากยิ่งขึ้น

2. ทฤษฎีติดตรา (Labeling Theory) เนื่องจากนักวิชาการที่สนับสนุนแนวความคิดทฤษฎีติดตรามีหลายท่านด้วยกัน แต่ละท่านก็มีการนำเสนอทฤษฎีแนวนี้ออกมาในช่วงเวลาที่ไม่พร้อมกัน อีกทั้ง ยังแตกต่างกันในเรื่องของกระบวนการในการติดตรา หรือประณามบุคคลที่กระทำความผิดกฎหมายด้วย แต่ที่ได้จัดกลุ่มให้นักวิชาการเหล่านี้อยู่ในกลุ่มทฤษฎีติดตรา ก็เนื่องจากมีแนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรมว่าเกิดจากกระบวนการที่ปัจเจกชนได้ให้ความหมาย หรือสร้างความสำนึกแก่ตนเองว่าเป็นอาชญากรรม หรือผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งเป็นผลสะท้อนจากการที่ปัจเจกชนได้ถูกติดตรา หรือประณามจากบุคคลอื่นในสังคม เพื่อให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจละเอียดยิ่งขึ้น จึงขอนำเสนอทฤษฎีนี้เฉพาะที่สำคัญ และเรียงตามระยะเวลาที่นำเสนอผลงานของนักวิชาการที่ได้พัฒนาทฤษฎีแนวนี้นี้ (พรชัย ชันดี, 2558)

3. ทฤษฎีอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย (Victimless Crime Theory) อาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหายเป็นอาชญากรรมที่ไม่มีเหยื่อ หรือผู้เสียหาย หรืออาจจะกล่าวได้ว่าผู้กระทำความผิดเป็นทั้งอาชญากร และเป็นเหยื่อไปพร้อมๆ กันความผิดตกเป็นเหยื่อเสียเอง และมักเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน และมีกฎหมายอาญาบัญญัติเป็นความผิด

การประกอบอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย มีผู้นิยามว่าเป็นอาชญากรรมบางประเภท ซึ่งการกระทำนั้นไม่เป็นอันตรายต่อสังคมโดยตรง การกระทำเกิดจากความสมัครใจของคู่กรณี นักวิชาการส่วนมากเน้นการศึกษาอาชญากรรมที่ไม่มีผู้เสียหาย 5 ประเภท ได้แก่ ความผิดจากการใช้ยาเสพติด การพนัน การทำแท้ง โสเภณี การเสพสุราจนมีเมามาในที่สาธารณะ (ประธาน วัฒนาวณิชย์, 2546)

4. ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) การแก้ไขปัญหอาชญากรรมที่สามารถบรรลุผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีการกำหนด และระบุถึงยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง และตรงประเด็น โดยแนวทางการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุกของทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรมนั้นมีหลักการสำคัญ คือ “การสร้างความปลอดภัยให้กับคนร้าย และสร้างความอบอุ่นใจให้กับคนดี” ซึ่งเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหอาชญากรรมในเชิงพื้นที่ได้เป็นอย่างดีในเบื้องต้นต้องมีข้อมูล (Data) เพื่อให้ประกอบการวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาอาชญากรรม (Crime Analysis) ที่เกิดขึ้นในแต่ละท้องที่ โดยข้อมูลนั้นอาจจะมาจากคดีที่เกิดขึ้นแล้ว และได้รับการร้องทุกข์ไว้ หรือเป็นคดีที่เกิดขึ้นแล้วหากแต่ยังไม่ได้มีการร้องทุกข์ ข้อมูลข่าวสารจากการร้องเรียนของประชาชน ตลอดจนจากสื่อมวลชน และเมื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เหล่านี้ จะทำให้สามารถทราบถึงช่วงเวลา (Time) สถานที่เกิดเหตุ (Place) พฤติกรรมของคนร้าย และสภาพปัญหา สาเหตุทำให้เกิดอาชญากรรมได้ ซึ่งถือได้ว่าเป็นประโยชน์ในการที่จะกำหนดยุทธศาสตร์และกลยุทธ์เพื่อการแก้ไขปัญหอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป (พิมพ์ธรา พัสตุประดิษฐ์ และกิตติธันท์ เลอวงค์รัตน์, 2563)

สำหรับทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรมนั้น ได้อธิบายถึงสาเหตุ และองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม โดยจะประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ของสามเหลี่ยม 3 ด้าน กล่าวคือ ผู้กระทำผิด/คนร้าย (Criminal or Offender) เหยื่อ (Victim)/ เป้าหมาย (Target) และโอกาส (Opportunity) (ปิยะพร ตันณีกุล และ อภิวิชญ์ ภัทรกุล, 2558)

5. ทฤษฎีการควบคุมสังคม (Social Control Theory) การนิยามความหมายของการควบคุมสังคม โดยทั่วไปมีความหมายแตกต่างกัน 2 ประการ ได้แก่

ประการแรก บุคคลต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข และข้อจำกัดทางด้านความประพฤติของกลุ่ม ได้แก่ ชุมชน และสังคม ซึ่งบุคคลเป็นสมาชิกเงื่อนไข และข้อจำกัดดังกล่าวอาจจะแฝงอยู่ หรือปรากฏให้เห็นในกลุ่มสังคม ชุมชน และสังคมซึ่งบุคคลนั้นมีความผูกพันกับบรรทัดฐาน และเป้าหมายของสังคมนั้น

ประการที่สอง ข้อเท็จจริงซึ่งเกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การกระทำของบุคคลที่เป็นเงื่อนไข และข้อจำกัดต่อการกระทำของบุคคลอื่น ๆ ในกลุ่มสังคม ชุมชน หรือสังคม ซึ่งตนอาจเป็นสมาชิก หรือไม่เป็นสมาชิก กลไกซึ่งก่อให้เกิดเงื่อนไข และข้อจำกัดต่อบุคคลเป็นลักษณะที่มีอยู่ในทุกสังคม และเกี่ยวข้องกับการกระทำของบุคคลอื่นไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง เช่น การตอบสนองทางสังคม กระบวนการทางสังคม การควบคุมตนเอง และสัญลักษณ์ต่าง ๆ

6. แนวทางการป้องกันโดยการใช้สิ่งป้องกันภัย เพื่อตัดช่องโอกาสในการกระทำความผิด สำหรับช่องทางการตัดโอกาสในการกระทำความผิดสามารถดำเนินการได้หลายประการ ดังนี้

- 1) การตัดช่องทางการโอกาสโดยอาศัยเทคโนโลยี
- 2) การตัดช่องทางการโอกาสโดยการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม

การป้องกันอาชญากรรมด้วยการออกแบบสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย 4 วิธี ได้แก่ การเฝ้าระวัง การควบคุมช่องทางเข้าออก การแบ่งเขตพื้นที่ส่วนบุคคล และพื้นที่สาธารณะ และการบำรุงรักษา และการจัดการ

7. แนวคิดการป้องกันอาชญากรรมด้วยการออกแบบสภาพแวดล้อม (Crime Prevention Through Environmental Design) เป็นกลยุทธ์ที่มีความสำคัญในการป้องกันการเกิดอาชญากรรม หลักการพื้นฐานโดยการออกแบบสภาพแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพที่เพียงพอในการช่วยลดอัตราการเกิดอาชญากรรม และลดความหวาดระแวงภายนอกได้ การป้องกันอาชญากรรมด้วยการออกแบบสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่ การเฝ้าระวัง การควบคุมช่องทางเข้าออก การแบ่งเขตพื้นที่ส่วนบุคคล และพื้นที่สาธารณะ และการบำรุงรักษาและการจัดการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 การป้องกันปัญหาอาชญากรรมในกลุ่มบาร์โฮสต์อภาพ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การค้นคว้าเชิงเอกสาร (Documentary Research) ศึกษาจากหนังสือวิชาการบทความ วิทยานิพนธ์ รายงาน และหนังสือต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับลักษณะอาชีพสาวโคโยตี้ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้น

2. การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ 2 วิธี ผสมผสานกัน คือ การสัมภาษณ์แบบมาตรฐาน (Standardized Interview) และการสัมภาษณ์แบบกึ่งมาตรฐาน (Semi-Standardized Interview) รวมถึงการสังเกต (ผู้เข้าร่วมแบบผู้สังเกต) ทั้งนี้ เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านอาชญาวิทยา และกระบวนการยุติธรรม จำนวน 3 คน เรียบร้อยแล้วก่อนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ในสถานบริการในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 2 แห่ง ที่มีอักษรย่อ K. และ P. แห่งละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากการศึกษาวิจัยจากเอกสารต่าง ๆ จากฐานข้อมูล (Documentary Research) การวิจัยภาคสนาม (Field Research) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากผู้ที่ทำงานในสถานประกอบการบาร์โฮสต์ในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อทำการประกอบการวิเคราะห์เนื้อหา และทำการตีความข้อมูลดังกล่าวเป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Description Research) เพื่อนำมาสรุปพฤติกรรมการเลือกตัดสินใจประกอบอาชีพในการเข้าสู่ธุรกิจหนุ่มบาร์โฮสต์ของชายไทยในจังหวัดเชียงใหม่

สภาพปัญหา สาเหตุ และปัจจัยที่ส่งผลก่อให้เกิดอาชญากรรม ที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ และ ผู้มาใช้บริการ ในจังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันไม่ให้ผู้ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ และ ผู้ใช้บริการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในจังหวัดเชียงใหม่ หรือมาตรการในการลดการตกเป็นเหยื่อของ อาชญากรรม

ผลการศึกษา

ผลจากการวิจัยเรื่องการป้องกันอาชญากรรม: ศึกษาเฉพาะกรณีบาร์โฮสต์ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้จากการการสังเกตการณ์ และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ หนุ่มบาร์โฮสต์ จำนวน 10 คน ที่ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ในสถานประกอบการจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 2 แห่ง ที่มีอักษรย่อ K. และ P. สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการเลือกตัดสินใจประกอบอาชีพในการเข้าสู่ธุรกิจหนุ่มบาร์โฮสต์ของชายไทยในจังหวัด เชียงใหม่

1.1 สาเหตุในการเลือกตัดสินใจประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ของชายไทย จำแนกเป็น 2 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ชาย หรือชายหนุ่มที่จะเข้ามาประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ จะมีอายุระหว่าง 21 ถึง 31 ปี มีความหลากหลายทางด้านสัญชาติ ทั้งสัญชาติไทย และสัญชาติอื่น ๆ เช่น สัญชาติเมียนมาร์ มีความหลากหลายทางด้านระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 3 จนถึงระดับปริญญาตรี รวมถึงระดับอุดมศึกษาในสายอาชีพ เช่น ปวช. หรือ ปวส. รวมถึงก่อนประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ได้มีการประกอบอาชีพที่หลากหลาย เช่น พนักงานเสิร์ฟ บาร์เทนเดอร์ ค้าขาย ทำไร่ทำสวน หรือเกษตรกร นายแบบ นักแสดง ตัวประกอบ พนักงานขับรถส่งอาหาร ตลอดจนรับจ้างทั่วไป ทั้งนี้ โดยส่วนใหญ่ หนุ่มบาร์โฮสต์จะต้องเป็นคนที่มีบุคลิกหน้าตาดี รูปร่างดี บุคลิกภาพภายนอกดูสุขภาพ เรียบร้อย และมีการแต่งกาย ที่มีรสนิยมดี ซึ่งภูมิหลังของหนุ่มบาร์โฮสต์เหล่านี้ พบว่า เคยประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับหน้าตา เช่น นายแบบ หรือนักแสดง ตลอดจนผู้ที่เดินสายประกวดงานต่าง ๆ ที่ต้องใช้หน้าตาในการตัดสินรางวัล หรือ เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับทางด้านหน้าตาตั้งแต่สมัยเรียน เป็นต้น และ 2) ปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นการพิจารณา ถึงรายได้ และสถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ที่มาประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ และครอบครัวของผู้ที่มา ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทที่ 1 ผู้ที่ต้องการรายได้ที่สูงขึ้นจากเดิม โดยกลุ่มคนเหล่านี้มีอาชีพประกอบก่อนหน้า แต่อาชีพเหล่านั้นให้รายได้ที่ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย ในชีวิตประจำวัน และไม่สามารถที่จะให้รายได้ตามความคาดหวังของผู้ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ ประเภทที่ 2 คือ ผู้ที่ไม่ได้รับโอกาสในการประกอบอาชีพอื่น ๆ เนื่องจากระดับการศึกษา ซึ่งบางคนจบเพียง ระดับมัธยมศึกษา หรือไม่จบการศึกษา ตลอดจนเคยถูกตัดสินให้อยู่ในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน ทำให้ถูกจำกัดในการประกอบอาชีพที่มีเพียงแต่อาชีพที่ได้รายได้น้อย

1.2 ลักษณะการทำงาน จำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเสิร์ฟเครื่องดื่มให้กับลูกค้า เป็นงานของผู้ที่เข้ามาทำงานใหม่ ได้รับค่าตอบแทนจากทางร้านในการเป็นพนักงานเสิร์ฟ และจะได้รับค่าบริการ หรือทิปจากผู้ให้บริการวันละประมาณ 1000 บาท 2) การให้ความบันเทิง (การเอนเตอร์เทน) ผู้ที่ทำงาน ต้องมีลักษณะนิสัยที่คุยเก่ง เข้าสังคมเก่ง ร่าเริง และอหังการดี ได้ค่าบริการเป็นค่าเครื่องดื่ม ดื่ม (Drink) ละ

220 บาท ซึ่งทางร้านจะกำหนดให้พนักงานบาร์โฮสต์ต้องได้จำนวนดื่มขั้นต่ำประมาณ 5-10 ดื่ม ต่อคนต่อวัน นอกจากนี้ยังจะได้รับทิป (Tip) หรือค่าบริการในการพูดคุยกับผู้มีค่าบริการอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งมากกว่าผู้เสิร์ฟเครื่องดื่ม

2. สภาพปัญหา สาเหตุ และปัจจัยที่ส่งผลก่อให้เกิดอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ และผู้มาใช้บริการในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 คุณภาพชีวิตการทำงาน มีทั้งข้อดี และข้อเสีย อันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของตนเอง และครอบครัว สำหรับคุณภาพชีวิตที่ดี คือ การมีรายได้ที่สูงขึ้น มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 100,000 บาท ถึง 500,000 บาทต่อเดือน ขึ้นอยู่กับความนิยม หรือเรียกในภาษาของบาร์โฮสต์ว่าดาวเด่น โดยรายได้เหล่านี้ทำให้ผู้ประกอบอาชีพบาร์โฮสต์มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถใช้จ่ายในสิ่งที่ตนเองต้องการ ทั้งเรื่องการดูแลสุขภาพร่างกายให้มีบุคลิกภาพที่ดีอยู่ตลอดเวลา และการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน รวมไปถึงการใช้จ่ายของครอบครัว นอกจากนี้ยังพบว่าข้อดีของอาชีพบาร์โฮสต์ คือ ไม่จำเป็นต้องมีทักษะ หรือความสามารถเฉพาะตัวรวมถึงวุฒิการศึกษา แต่สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้ที่ประกอบอาชีพได้ในระยะเวลาอันสั้น สามารถเก็บเงินเพื่อตั้งต้น หรือประกอบอาชีพอื่นในอนาคต อีกทั้ง เป็นการสร้างความสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการกับผู้มาใช้บริการจึงจะทำให้การประกอบอาชีพในอนาคตราบรื่น และได้รับการช่วยเหลือจากผู้ที่มาใช้บริการ สำหรับประเด็นที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตในเชิงลบประเด็นหลัก คือ ด้านสุขภาพ เนื่องจากการประกอบอาชีพต้องเกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ย่อมส่งผลกับสุขภาพในระยะยาว รวมทั้ง การควบคุมสติหลังจากทำงานเนื่องจากมีอารมณ์มาซึ่งอาจจะทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท หรือเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนได้ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาประเด็นด้านสังคม พบว่า อาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์เป็นอาชีพที่ยังไม่ได้รับการยอมรับในสังคม เนื่องจากเป็นงานลักษณะของการให้ความบันเทิง (การเอนเตอร์เทน) และพูดคุยกับผู้ที่มาใช้บริการ แต่จากความไม่เข้าใจของสังคมจะเข้าใจว่าเป็นอาชีพขายบริการ ทำให้หนุ่มบาร์โฮสต์ส่วนใหญ่จะถูกตีตราจากสังคมว่าเป็นบุคคลที่ไม่ดี

2.2 สาเหตุ และปัจจัยที่ส่งผลก่อให้เกิดอาชญากรรม ประกอบด้วย การลักลอบออกไปนอกสถานบริการร่วมกับลูกค้า ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาเนื่องมาจากความมีเมามา ทั้งการทะเลาะวิวาท ทรัพย์สินสูญหาย และถูกล่วงไปลักทรัพย์ โดยเฉพาะกรณีที่ผู้มาใช้บริการมีแฟน หรือคู่สมรส หากมีการออกนอกสถานที่บริการอาจจะก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท ซึ่งบางครั้งอาจจะลามไปถึงการฆาตกรรมได้ รวมถึงปัญหาด้านยาเสพติด และการพนัน ซึ่งอาจมีการลักลอบเข้ามายังสถานบริการ ซึ่งหากเข้าไปพัวพันอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านการก่ออาชญากรรมในลักษณะที่เป็นผู้เสพ หรือผู้ค้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

3. แนวทางในการป้องกันไม่ให้ผู้ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ และผู้ให้บริการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในจังหวัดเชียงใหม่ หรือมาตรการในการลดการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมสามารถจำแนกออกเป็น 3 ระดับได้แก่

ระดับแรก หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบในการกำกับดูแลควรประสานกับสถานบริการเกี่ยวกับมาตรการในการดูแลภาพรวมของสถานบริการ อาทิเช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิดภายในร้าน หรือการตรวจสอบประวัติของพนักงานตลอดจนบาร์โฮสต์ที่จะเข้ามาทำงาน รวมถึงผู้มาใช้บริการ ซึ่งในบางสถานบริการนิยมให้ผู้มาใช้บริการสมัครสมาชิก (Member) ก่อนเข้าใช้บริการ เป็นต้น นอกจากนี้ หน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญกับงานในลักษณะบริการ อย่างเช่น หนุ่มบาร์โฮสต์ หรือพนักงานดื่ม (Drink) ที่ต้องได้รับการคุ้มครอง และสวัสดิการในการทำงานเช่นเดียวกัน

ระดับที่สอง ผู้ประกอบการ ควรมีมาตรการในการดูแลความปลอดภัย และป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นในสถานบริการครอบคลุมทั้งผู้มารับบริการ และผู้ให้บริการภายในสถานบริการ ในเบื้องต้นแบ่งออกเป็น 3 มาตรการ ได้แก่ 1) มาตรการการป้องกันในเชิงพื้นที่ หรือสภาพแวดล้อม การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการป้องกัน หรือลดการก่ออาชญากรรม เช่น การจัดสถานที่ให้ลดจุดอับ หรือจุดเสี่ยงที่อาจจะก่อให้เกิดอาชญากรรมการเพิ่มแสงสว่างให้เหมาะสม หรือการติดตั้งกล้องวงจรปิดให้ครอบคลุมการให้ความสำคัญกับทางออกฉุกเฉินเมื่อมีเหตุอันตราย 2) มาตรการในการบริหารจัดการครอบคลุมการบริหารจัดการพนักงาน ทั้งพนักงานทั่วไป และพนักงานบาร์โฮสต์ ในเรื่องพฤติกรรมห้ามยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดทุกชนิด และพฤติกรรมการทำงาน โดยทั่วไปห้ามมีการทะเลาะวิวาทหรือลวนลามผู้เข้ามาใช้บริการ โดยเด็ดขาด นอกจากนี้ ควรมีการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย โดยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยที่สามารถระงับเหตุเมื่อเกิดเหตุทะเลาะวิวาทได้อย่างทันท่วงที พร้อมมีการตรวจค้นอาวุธ และสารเสพติดก่อนที่จะเข้าสถานบริการ เพื่อเป็นการป้องกันเหตุในเบื้องต้น และ 3) มาตรการในการทำความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ หรือกับทางตำรวจ ในการยับยั้ง และตรวจสอบสิ่งที่ผิดกฎหมาย และป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรมในสถานบริการ หรือเป็นพนักงานที่มาจากสถานบริการ

ระดับที่สาม มาตรการส่วนบุคคลของหนุ่มบาร์โฮสต์ เป็นแนวทางสำหรับบุคคลในการป้องกันไม่ให้เกิดอันตราย หรืออาชญากรรมกับตนเอง และบุคคลใกล้เคียงรวมถึงผู้มาใช้บริการ เนื่องจากลักษณะงานเป็นลักษณะที่ต้องมีการดื่มแอลกอฮอล์ ฉะนั้น หนุ่มบาร์โฮสต์ควรที่จะมีแนวทางในการป้องกันตัวเอง ทั้งการยับยั้งไม่ให้ตนเองดื่มหนักมากเกินไป การไม่ขับ หรือชียานพาหนะเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ เพื่อยับยั้งอารมณ์ที่จะก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท นอกจากนี้ ควรดื่มนอกสถานที่กับผู้มาใช้บริการ หรือถ้าต้องออกนอกสถานที่จำเป็นที่จะต้องมีการสังเกตพฤติกรรมของผู้มารับบริการ และแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือบอกข้อมูลกับเพื่อนร่วมงาน ทั้งนี้หากเกิดเหตุจะได้มีผู้สามารถเข้าช่วยเหลือได้อย่างทันเวลา

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยเรื่อง การป้องกันอาชญากรรม: ศึกษาเฉพาะกรณีบาร์โฮสต์ในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาใช้ร่วมกันในการอภิปรายผลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัญหา สาเหตุ และปัจจัยที่ส่งผลก่อให้เกิดอาชญากรรม ที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ และผู้มาใช้บริการในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า สภาพปัญหา สาเหตุ และปัจจัยที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ และผู้มาใช้บริการสามารถจำแนกผลการศึกษได้ 2 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ 1 คุณภาพชีวิตการทำงานซึ่งส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของผู้ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ ผลการศึกษา พบว่า การประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้ที่สูงขึ้น สามารถใช้จ่ายในสิ่งที่ตนเองต้องการ รวมไปถึงการใช้จ่ายของครอบครัว เป็นอาชีพที่ไม่อาศัยทักษะ หรือความสามารถเฉพาะตัว แต่สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้ที่ประกอบอาชีพได้ในระยะเวลาอันสั้น บางคนเลือกประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์เพื่อเก็บเงินในการตั้งต้น หรือประกอบอาชีพในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของกรณีกา โกวีย์ลักษณ์ (2558) ที่ได้กล่าวถึง การขายบริการทางเพศของนักศึกษา

ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่พบว่า ปัจจัยหลักที่สำคัญที่ส่งผลให้นักศึกษาเข้าสู่กระบวนการค้าบริการทางเพศนั้น คือ เพื่อต้องการหาเงินมาเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และเพื่อใช้ในการตอบสนองต่อวัตถุนิยมมีความต้องการใช้ของฟุ่มเฟือย หรูหรา ตามกระแสนิยม เช่นเดียวกับหนุ่มบาร์โฮสท์ที่ปัจจัยหลักในการเข้ามาสู่การประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสท์ คือ ต้องการค่าตอบแทนที่สูงเพื่อนำไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แต่อย่างไรก็ตามหนุ่มบาร์โฮสท์ และนักศึกษามีความแตกต่างกันในส่วนของผู้มุ่งหมายในการใช้เงิน โดยจากงานวิจัยจะพบว่า นักศึกษาต้องการนำเงินมาเพื่อใช้จ่ายฟุ่มเฟือยตามกระแสนิยมแต่ในขณะที่หนุ่มบาร์โฮสท์มีผู้มุ่งหมายในการใช้จ่ายเงินที่หลากหลาย ทั้งการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และเก๋อหนูน และแบ่งเบาภาระครอบครัว อย่างไรก็ตาม การประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสท์ ยังส่งผลกระทบให้มีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี ทั้งปัญหาสุขภาพ เนื่องจากการประกอบอาชีพต้องเกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ฉะนั้น เมื่อมีการดื่มจำนวนมากในแต่ละคืนย่อมส่งผลกับสุขภาพในระยะยาว และยังเสี่ยงต่อการควบคุมสติหลังจากทำงานเนื่องจากบางคนหลังจากที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีอาการมึนเมา ซึ่งอาจจะทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทหรือเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนได้ นอกจากนี้ยังพบว่า การประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสท์ไม่ใช่การประกอบอาชีพที่มีความมั่นคง ผู้ที่จะประกอบอาชีพบาร์โฮสท์สามารถประกอบอาชีพได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น และที่สำคัญอาชีพหนุ่มบาร์โฮสท์เป็นอาชีพที่ยังไม่ได้รับการยอมรับในสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของเกษราวัลณ์ นิลวรารุณ และทิพย์วิมล เดชภูมิ (2555) ที่พบว่า หญิงขายบริการทางเพศรับรู้ร่างกายของตนอ่อนล้าจากการทำงาน บางคนมีความเจ็บป่วยจากการทำ งาน บางคนมีการใช้สารเสพติด เช่น ยาบ้า ต้มสุรา และสูบบุหรี่ เพื่อให้มีความสามารถในการทำงานมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณภา ลือกิตินันท์ (2563) พนักงานได้รับผลกระทบจากการทำงานเป็นกะกลางคืน ได้รับผลกระทบจากการทำงานในช่วงกลางคืนโดยการนอนพักผ่อนไม่เพียงพอทำให้ร่างกายอ่อนล้า อ่อนเพลีย เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดโรค และกลุ่มอาการต่าง ๆ รวมถึงทำให้เกิดอุบัติเหตุระหว่างในการทำงานได้

ประเด็นที่ 2 สาเหตุ และปัจจัยที่ก่อให้เกิดอาชญากรรม ผลการศึกษา พบว่า โดยส่วนใหญ่ทางร้านจะมีการป้องกันทั้งผู้ประกอบอาชีพ และผู้มาใช้บริการ โดยการตั้งกฎห้ามไม่ให้หนุ่มบาร์โฮสท์ออกไปนอกสถานบริการกับผู้มารับบริการ อย่างไรก็ตามยังมีการลักลอบออกไปนอกสถานบริการร่วมกับลูกค้า ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหาอันเนื่องมาจากความมึนเมา ทั้งการทะเลาะวิวาท ทรัพย์สินสูญหาย และอาจจะถูกลงไปลักทรัพย์ นอกจากนี้บางคนค่อนข้างที่จะกังวลในประเด็นของการถ่ายคลิปวิดีโอ เพื่อนำไปเผยแพร่ในสื่อสังคมออนไลน์หรือช่องทางเว็บไซต์ลามกอนาจาร โดยที่ตนเองไม่ได้ยินยอม หรือได้รับการอนุญาตก่อน ซึ่งในประเด็นนี้ทำให้หนุ่มบาร์โฮสท์บางคนเลือกที่จะไม่ออกนอกสถานบริการกับผู้มาใช้บริการ ทั้งนี้ ในมุมมองของผู้มาใช้บริการที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม ผู้ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสท์โดยส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ผู้มาใช้บริการควรที่จะระมัดระวัง หรือเก็บของมีค่าไว้อย่างมิดชิด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) ไม่ได้ระบุสาเหตุ และองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรมใน 3 ด้าน ผู้กระทำความผิดเหยื่อ และโอกาส โดยการจะก่อให้เกิดอาชญากรรมในสถานบริการบาร์โฮสท์ เหยื่อจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้กระทำความผิดสามารถเข้าถึงตัวเหยื่อได้ โดยผู้มาใช้บริการจะต้องขาดความระมัดระวัง หรือมีอาการมึนเมาเพื่อจะเปิดโอกาสให้ตนเป็นเหยื่อแก้มิจฉาชีพที่จะเข้ามาลักทรัพย์ได้ หรือเข้ามาเอาจริงเอาจังเบียดเบียนทั้งทางด้านร่างกาย และทรัพย์สิน ในขณะที่หนุ่มบาร์โฮสท์ก็สามารถเป็นเหยื่อได้เช่นเดียวกัน หากไม่คิดอย่างรอบคอบ

ก่อนที่จะออกไปสถานบริการกับผู้มาใช้บริการ ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มาใช้บริการ ลงมือกระทำความผิดในลักษณะต่าง ๆ

2. แนวทางในการป้องกันไม่ให้ผู้ประกอบการอาชีพหม่มบาร์โฮสต์ และผู้ใช้บริการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถจำแนกออกเป็น 3 ประการ ได้แก่

2.1 หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบในการกำกับดูแล พบว่า หน่วยงานเหล่านี้ ควรที่จะมีการประสานกับสถานบริการ เกี่ยวกับมาตรการในการดูแลภาพรวมของสถานบริการ และควรที่จะ เข้าให้ความสำคัญกับงานในลักษณะบริการจะต้องได้รับการคุ้มครอง และสวัสดิการในการทำงานเช่นเดียวกัน ซึ่งยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกับกับแนวทางในการกำกับดูแลสถานบริการในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ที่ประกอบไปด้วย การสร้างกระบวนการเพื่อแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ ระเบียบ มาตรการ และแผนป้องกันการค้ำมนุษย์ ที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ซึ่งมาตรการการควบคุมของพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มุ่งเน้นไปที่การแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ ที่มีความเสี่ยงด้านการค้าผลประโยชน์ทางเพศที่แอบแฝง โดยการนำเอาเด็กและเยาวชนเข้าสู่กระบวนการค้า ประเวณีมากขึ้น โดยมีการหลอกล่อเด็กผู้ชายไปถ่ายยอนาจาร และนำลงเว็บไซต์ ที่เป็นลักษณะของการสอไปทางเพศ ฉะนั้น การเข้าไปคุ้มครอง หรือควบคุมดูแลสถานบริการบาร์โฮสต์ในภาพรวม จะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือผู้ที่มีอำนาจกำกับดูแลสถานบริการ ได้รับข้อมูลของผู้ที่เป็นบาร์โฮสต์ว่ามีเป็นผู้เยาว์ หรือไม่หรือเข้าข่าย การค้ำมนุษย์หรือไม่ อย่างไรก็ตาม ในบริบทของการกำกับควบคุมสถานบริการในลักษณะบาร์โค้ดจะมีความ แตกต่างจากลักษณะสถานบริการอื่น ๆ เนื่องจากลักษณะของบาร์โฮสต์จะเป็นการการให้ความบันเทิง (การเอนเตอร์เทน) เอาอกเอาใจ และรองรับอารมณ์ของผู้มารับบริการที่เป็นฝ่ายหญิง โดยส่วนใหญ่จะเป็นบริการ ปรึกษา และพูดคุยปัญหาชีวิต หรือการนั่งดื่มสังสรรค์ โดยไม่มีเรื่องเพศสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวข้อง อันมีความ แตกต่างกับการค้าประเวณีอย่างสิ้นเชิง ฉะนั้น ควรที่จะมีแนวทางในการกำกับดูแลในรูปแบบเฉพาะมากกว่า ใช้แนวทางเดียวกับการแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ นอกจากนี้ตามข้อเสนอแนะงานวิจัยของ ดารารัตน์ สุขเกียะ (2559) ที่ได้เสนอแนวทางเกี่ยวกับการคุ้มครองพนักงานนวดพริตตี้สปา ควรที่จะมีการจดทะเบียนให้เป็นสถาน ค้าประเวณี และโสเภณี เพื่อให้ผู้ประกอบการอาชีพนี้ได้รับผลประโยชน์ และการคุ้มครองจากภาครัฐเหมือนอาชีพ อื่น ๆ ในอีกมุมหนึ่ง คือ การง่ายต่อการควบคุม และดูแลของภาครัฐ เช่นเดียวกับอาชีพอื่น ๆ ที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกัน ไม่ใช่เพียงผู้ที่ขายบริการ หรือโสเภณีเท่านั้น แต่รวมถึงผู้ที่ให้บริการด้านการให้ความบันเทิง (การเอนเตอร์เทน) อย่างหม่มบาร์โฮสต์ ภาครัฐจำเป็นต้องมีการเข้ามาควบคุมอย่างจริงจัง ทั้งนี้ อาจจะ ผ่านการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการ ภายในสถานบริการ ซึ่งในกรณีของหม่มบาร์โฮสต์สามารถบริหารจัดการ และดำเนินการได้ง่ายดายกว่าผู้ขายบริการเนื่องจากเป็นลักษณะงานที่ไม่ผิดกฎหมาย

2.2 ผู้ประกอบการ ควรมีมาตรการในการดูแลความปลอดภัย และป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้น ในสถานบริการครอบคลุมทั้งผู้มารับบริการ และผู้ให้บริการภายในสถานบริการ ควรจะแบ่งออกเป็น 3 มาตรการ ได้แก่ มาตรการการป้องกันในเชิงพื้นที่ หรือสภาพแวดล้อม การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการป้องกัน หรือ ลดการก่ออาชญากรรม มาตรการในการบริหารจัดการ ซึ่งครอบคลุมทั้งการบริหารจัดการพนักงาน ทั้งในเรื่อง พฤติกรรมห้ามยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดทุกชนิด และพฤติกรรมการทำงานโดยทั่วไป และการบริหารจัดการด้าน ความปลอดภัย มาตรการตรวจค้นอาวุธ และสารเสพติดก่อนที่จะเข้าไปในสถานบริการ เพื่อเป็นการป้องกันเหตุ

ในเบื้องต้น และมาตรการความร่วมมือร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ หรือกับทางตำรวจ ในการยับยั้ง และตรวจสอบ สิ่งที่เกิดกฎหมาย และป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรมในสถานบริการ หรือเป็นพนักงานที่มาจากสถานบริการ สอดคล้องกับแนวคิดการป้องกันอาชญากรรมด้วยการออกแบบสภาพแวดล้อม (Crime Prevention Through Environmental Design) หรือเรียกว่า CPTED ซึ่งเป็นแนวคิดตัดช่องทางโอกาสในการเกิดอาชญากรรม โดยการออกแบบสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสม ทั้งการเฝ้าระวัง (Surveillance) การควบคุมช่องทางเข้าออก (Access Control) การแบ่งเขตพื้นที่ส่วนบุคคล และพื้นที่สาธารณะ (Territorial Reinforcement) และการบำรุงรักษา และการจัดการ (Maintenance and Management) ซึ่งในมาตรการของผู้ประกอบการสถาน บริการ มีความสอดคล้องกับแนวคิดการป้องกันอาชญากรรม โดยการออกแบบเชิงสภาพแวดล้อม ตั้งแต่การมี พนักงานรักษาความปลอดภัยอยู่ในพื้นที่ เพื่อที่จะทำการเฝ้าระวังการก่อเหตุอาชญากรรมในสถานบริการมีการ ควบคุมทางเข้าออก และตรวจสอบ โดยมีพนักงานรักษาความปลอดภัยคัดกรองผู้ที่จะเข้ามาใช้บริการในสถาน บริการ อีกทั้ง มีการตรวจว่าได้มีการพกพาอาวุธหรือสิ่งเสพติดเข้ามาในสถานบริการหรือไม่ นอกจากนี้ ควรมิ การกำหนดพื้นที่อย่างชัดเจนว่าพื้นที่ใดเป็นพื้นที่เฉพาะพนักงาน และพื้นที่ใดเป็นพื้นที่สำหรับผู้เข้ามาใช้บริการ เพื่อที่จะสามารถบริหารจัดการภายในสถานบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ จำเป็นที่จะต้องมีการ บำรุงรักษากล้องวงจรปิด และสถานที่ให้ไม่มีพื้นที่อับ หรือจุดเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอาชญากรรมภายในสถาน บริการได้ ซึ่งการดำเนินการตามมาตรการเหล่านี้ของสถานบริการจะเป็นการตัดโอกาสในการเกิด หรือการก่อ อาชญากรรมในพื้นที่สถานบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดการควบคุมสังคม ที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งการควบคุมลักษณะนี้จะมิบทลงโทษ หรือการให้รางวัลตอบแทน และเกี่ยวเนื่องกับกฎ ระเบียบของสังคม ซึ่งผู้ประกอบการควรจะมีมาตรการที่สอดคล้องกับการควบคุมสังคมอย่างเป็นทางการ เช่น การเมาแล้วขับ เนื่องจากลักษณะงานของพนักงานบาร์โฮสต์จะต้องมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเกินกว่า ปริมาณที่กฎหมายกำหนดให้สามารถขับรถได้ ฉะนั้น ผู้ประกอบการจะต้องมีมาตรการในการยับยั้งไม่ให้ พนักงานหนุ่มบาร์โฮสต์ขับรถหลังจากที่บริการลูกค้า เนื่องจากเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย อีกทั้งยังอาจจะ ก่อให้เกิดอุบัติเหตุซึ่งเป็นอันตรายต่อชีวิต และทรัพย์สินของตนเอง และผู้อื่นได้ โดยผู้ประกอบการควรมิ บทลงโทษสำหรับหนุ่มบาร์โฮสต์ที่ละเมิดกฎดังกล่าว

2.3 มาตรการส่วนบุคคลของหนุ่มบาร์โฮสต์ ควรที่จะมีแนวทางในการป้องกันตัวเอง ทั้งการยับยั้ง ไม่ให้ตนเองดื่มหนักมากเกินไป การไม่ขับ หรือขี่ยานพาหนะ เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ เพื่อยับยั้งอารมณ์ที่จะก่อ ให้เกิดการทะเลาะวิวาท นอกจากนี้ การออกนอกสถานที่สถานบริการกับผู้ชายใช้บริการเป็นสภาวะเสี่ยงที่อาจ จะก่อให้เกิดอาชญากรรม จะต้องมีการสังเกตพฤติกรรมของผู้มารับบริการ และแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือบอก ข้อมูลกับเพื่อนร่วมงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิญา ม่วงขาว (2563) ที่พบว่า การป้องกันตนเอง จากอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่พนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทราประชาชนจะหลีกเลี่ยงอยู่ตามลำพัง ในสถานที่เปลี่ยวลับตาคนและหากต้องเดินทางจะมีเพื่อนร่วมทางไปด้วยเสมอ เช่นเดียวกับหนุ่มบาร์โฮสต์ ซึ่งในเบื้องต้นจะหลีกเลี่ยงการออกนอกสถานที่ หรือสถานบริการกับผู้ชายใช้บริการ เพื่อป้องกันอันตรายจาก การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หรือหากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ก็จะมีอาวุธไว้ และสังเกตพฤติกรรม ของผู้ที่จะออกไปด้วยอยู่เสมอว่าจะปลอดภัยหรือไม่ อีกทั้ง มีการแจ้งข้อมูลบางส่วนแก่เพื่อนร่วมงาน และ ผู้จัดการร้าน เพื่อเป็นการป้องกันเหตุที่จะเกิดในอนาคต ทั้งอาชญากรรม หรือทะเลาะวิวาท

3. การศึกษาพฤติกรรมการเลือกตัดสินใจประกอบอาชีพในการเข้าสู่ธุรกิจหนุ่มบาร์โฮสต์ของชายไทยสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ สาเหตุในการเลือกตัดสินใจประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ของชายไทยในจังหวัดเชียงใหม่ และลักษณะการทำงานบาร์โฮสต์ของชายไทยในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภทที่ 1 สาเหตุในการเลือกตัดสินใจประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ของชายไทยในจังหวัดเชียงใหม่ ชายไทย ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ชาย หรือชายหนุ่มที่จะเข้ามาประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ มีความหลากหลายทั้งด้านสัญชาติ ระดับการศึกษา อายุ และอาชีพที่เคยประกอบก่อนที่จะมาประกอบอาชีพนี้ โดยจะอยู่ในช่วงอายุ 21 ถึง 31 ปี และมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 3 จนถึงระดับปริญญาตรี รวมถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชญ์สินี พุดตปภ (2557) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับผู้ที่มาประกอบอาชีพโคโยตี้ ผลการวิจัย พบว่า ผู้ที่มาประกอบอาชีพโคโยตี้จะอายุไม่เกิน 30 ปี มีทั้งภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด ซึ่งมีภูมิลำเนาส่วนตัวที่ค่อนข้างหลากหลาย ไม่จำเป็นต้องมาจากพื้นที่ยากจน หรือด้วยการศึกษาแต่อย่างใด เช่นเดียวกับพนักงานบาร์โฮสต์ ที่พบว่า มีระดับการศึกษาที่หลากหลาย และบางคนไม่ได้มาจากครอบครัวที่มีพื้นฐานยากจน อีกทั้ง ยังมีภูมิลำเนาทั้งในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และนอกพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวได้ว่ามีความหลากหลายเช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม พบว่า ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสิทธิพงษ์ ทิปัญญา (2549) ซึ่งศึกษาวิถีชีวิต และพฤติกรรมสุขภาพของชายบริการทางเพศในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่โดยส่วนใหญ่จะมาจากพุ่มหลังที่พื้นฐานครอบครัวมีอาชีพยากจน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และขาดโอกาสทางการศึกษา ทั้งนี้ อาจจะเนื่องด้วยทั้งโคโยตี้ และหนุ่มบาร์โฮสต์มีลักษณะการให้บริการเป็นการการให้ความบันเทิง (การเอนเตอร์เทน) ลูกค้าไม่ใช่การขายบริการแต่เป็นอาชีพที่สามารถได้รายได้ที่สูงมาก ส่งผลให้สามารถดึงดูดกลุ่มคนทุกช่วงวัยทุกสถานภาพ ทุกอาชีพ ไม่สามารถเข้ามาประกอบอาชีพได้ไม่ใช่เพียงการถูกกดดันจากสังคม และสภาพเศรษฐกิจเช่นเดียวกับผู้ขายบริการ

อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษา ชายหนุ่มที่ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์จะมีความหลากหลายของปัจจัยส่วนบุคคล แต่โดยส่วนใหญ่จะต้องเป็นคนที่มีบุคลิกหน้าตาดี รูปร่างดี กล่าวได้ว่า เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพภายนอกดูสุขภาพ เรียบร้อย และมีการแต่งกายที่มีรสนิยมดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพลิชฐ์ ด้อยเที่ยง (2556) ที่พบว่า กลุ่มที่เข้ามาประกอบอาชีพโคโยตี้บ่อยมักจะเป็นคนที่มีหน้าตาดี ร่างกายกำยำ เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพร่าเริง เช่นเดียวกับชายหนุ่มที่เข้ามาประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ แม้จะมีภูมิลำเนาที่หลากหลาย แต่โดยส่วนใหญ่จะต้องเป็นผู้ที่มีหน้าตาดี ออชยาศัยดี พุดคุยเก่ง แม้จะไม่จำเป็นต้องมีรูปร่างกำยำแต่ต้องมีบุคลิกภาพที่ดีน่ามอง กล่าวได้ว่า เป็นเสน่ห์ที่สามารถดึงดูดลูกค้า หรือผู้มาใช้บริการให้เข้ามาในสถานบริการอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ จากผลการศึกษาโดยส่วนใหญ่ พบว่า ผู้ที่มาประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ มักจะเคยประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับหน้าตามาก่อน เช่น นายแบบ นักแสดง นักเต้น หรือเคยผ่านเวทีประกวดมาก่อน

ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ผลการวิจัย พบว่า ชายหนุ่มที่ประกอบอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์ต่างมีเป้าหมายเดียวกัน คือ ต้องการรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น จากการประกอบอาชีพ ซึ่งมีผู้ที่เคยประกอบอาชีพมาก่อนให้การประกันว่าจะสามารถได้รับรายได้สูงตามที่ต้องการ ซึ่งอยู่ระหว่าง 50,000 ถึง 100,000 บาทต่อเดือน และการประกอบอาชีพอื่น ๆ ไม่สามารถที่จะได้รายได้เท่าอาชีพนี้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยหลายงานวิจัย ทั้งงานวิจัยของสิทธิพงษ์ ทิปัญญา (2549) ที่พบว่า ชายขายบริการในพื้นที่เชียงใหม่ต้องการรายได้จากการประกอบ

อาชีพเพื่อไปจูนเจ็ครอบคร้ว งานวิจัยของณัฐพลสิษฐ์ ต้อยเที่ยง (2556) ที่พบว่า ผู้ประกอบโคโยตี้บอยมีความต้องการเงินจำนวนมาก และต้องการรายได้เพื่อให้ตนเองรู้สึกเท่าเทียมกับคนอื่นในสังคม และเกิดจากการชักชวนของเพื่อนที่ประกอบอาชีพนี้อยู่แล้ว โดยมองว่าเพื่อเงิน และการกินอยู่สบาย และผลประโยชน์ของตนเอง งานวิจัยของพิชญ์สินี พุดทภาพ (2557) ที่พบว่า ผู้ประกอบอาชีพโคโยตี้ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ต้องการที่จะนำรายได้เพื่อมาจูนเจ็ภาระของครอบครัว หรือแบ่งเบาระยะของครอบครัว รวมถึงงานวิจัยของเกษราวัลณ์ นิลวรารากร และทิพย์วิมล เดชภูมิ (2555) ที่พบว่า หญิงขายบริการทางเพศในจังหวัดหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการนำรายได้จำนวนมากมาเพื่อปลดหนี้สิน เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีพอสมควรมากขึ้น ซึ่งงานวิจัยเหล่านี้สะท้อนว่าผู้ที่เข้ามาประกอบอาชีพทั้งการเป็นหนุ่มบาร์โฮสต์ โคโยตี้ รวมถึงการขายบริการ กลุ่มคนเหล่านี้ต่างต้องการที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้น ด้วยเหตุผลปัจจัยต่าง ๆ ทั้งหนี้สินที่ต้องชำระ ภาระค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว รวมถึงค่าใช้จ่ายในการกินอยู่ในชีวิตประจำวัน ซึ่งการประกอบอาชีพเหล่านี้จะทำให้กลุ่มคนที่ไม่มีโอกาสเข้าถึงอาชีพที่มีรายได้สูง สามารถมีรายได้จำนวนมากได้อย่างง่ายดาย อย่างไรก็ตามการประกอบอาชีพในลักษณะบริการ หรือการให้ความบันเทิง (การเอนเตอร์เทน) จะส่งผลต่อสภาพจิตใจน้อยกว่าผู้ที่ทำอาชีพขายบริการ นอกจากนี้ยังพบอีกว่ากลุ่มผู้ที่ประกอบอาชีพเหล่านี้ส่วนใหญ่ต่างทราบถึงข้อจำกัดในการประกอบอาชีพว่าไม่สามารถได้รายได้สูงในระยะยาว หรือมีความมั่นคง โดยในบางส่วนมีการเตรียมพร้อมในการตั้งต้นหรือเก็บเงินจากรายได้เหล่านี้ แต่ในบางส่วนยังไม่มีเตรียมพร้อมในประเด็นนี้

ประเภทที่ 2 ลักษณะการทำงานบาร์โฮสต์ของชายไทยในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่าลักษณะการทำงานบาร์โฮสต์ของชายไทยในจังหวัดเชียงใหม่ที่สำคัญ คือ การให้ความบันเทิง (การเอนเตอร์เทน) ผู้ที่ทำงานในลักษณะนี้จะต้องมีลักษณะนิสัยที่ คุ้ยแค้น เข้าสังคมเก่ง ร่างแรง และอหิยาศัยดี เนื่องจากผู้มารับบริการส่วนใหญ่จะเลือกชายหนุ่มบาร์โฮสต์มานั่งพูดคุย และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำหรับชายหนุ่มบาร์โฮสต์นั้นจะได้รับค่าบริการเป็นค่าเครื่องดื่ม กล่าวได้ว่า เป็นการทำงานที่ไม่หนักแต่ได้รับค่าตอบแทนอย่างคุ้มค่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของภาคิน ขาญธุติพงษ์ (2560) ว่าลักษณะการทำงานของพนักงานบาร์โฮสต์คือการที่ทำหน้าที่เอาอกเอาใจให้บริการปรึกษา พูดคุย โดยรูปแบบการทำงานในสถานบันเทิงบาร์โฮสต์ของประเทศญี่ปุ่นจะเป็นรูปแบบการเกิดเปิดเกมรุก โดยใช้วิธีที่หนุ่มบาร์โฮสต์จะออกมาเดินหาลูกค้าฝ่ายหญิงตามท้องถนน ซึ่งเห็นทั่วไปได้ในสถานบันเทิงบาร์โฮสต์ทั่วเมืองโตเกียว ส่วนการจ่ายผ่านรูปแบบการดื่ม (Drink) ซึ่งจะมีราคาไม่สูงมากนัก เช่นเดียวกับ การทำงานในสถานบันเทิงบาร์โฮสต์ของประเทศไทยในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่าโดยส่วนใหญ่จะมีลักษณะพูดจาเก๋ยาวพาราสิผู้ที่มาใช้บริการเพศหญิง เพื่อให้ผู้มารับบริการรู้สึกมีคุณค่า และทำให้ลูกค้าพูดจาคุยรวมถึงสร้างความไว้วางใจ และสามารถจ่ายค่าใช้จ่ายผ่านรูปแบบ การดื่ม (Drink) ได้จำนวนมาก ซึ่งส่งผลต่อการเป็นดาวเด่นในสถานบริการ มั่นสะท้อนถึงการแข่งขันของหนุ่มบาร์โฮสต์ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่หากไม่สามารถดื่ม หรือทำยอดขายได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ก็อาจจะถูกพักงานจากสถานบริการได้ แต่ในทางตรงกันข้ามหากสามารถทำรายได้ได้สูง ก็จะได้รับสถานะเป็นดาวเด่น และสามารถมีอำนาจต่อรองในการทำงานได้ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับการค้นพบของ ผู้จัดการออนไลน์ (2562) ที่พบว่า หลักพื้นฐานของบาร์โฮสต์ผู้หญิงจะเป็นผู้จ่ายค่าตอบแทน โดยเป็นการพูดคุย และไม่มีเรื่องเพศสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวข้องปกติแล้วหนุ่มบาร์โฮสต์จะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ผู้หญิงเป็นฝ่ายตกหลุมรัก โดยไม่เน้นความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง ทั้งนี้ กล่าวได้ว่าลักษณะนี้เป็นกลยุทธ์ในการทำงานของหนุ่มบาร์โฮสต์ในทุกพื้นที่ รุ่นเดียวกับจังหวัด

เสียงใหม่ที่ต้องมีความพยายามเอาอกเอาใจลูกค้า หรือผู้มาใช้บริการที่เป็นผู้หญิง เพื่อให้ตกหลุมรัก หรือมีความรู้สึกที่ดีเพื่อที่จะให้เป็นลูกค้าประจำ และกลับมาใช้บริการใหม่ ทั้งนี้ หากสามารถบริการได้ดีก็จะส่งผลต่อรายได้ที่ดีเช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1. การพัฒนาเรื่องความปลอดภัยในการป้องกันตัวในการทำงาน สำหรับพนักงานบริการในสถานบันเทิงกลางคืน รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม
2. การกำหนดให้สถานบริการบาร์โฮสต์เป็นหนึ่งในสถานประกอบการตามกฎหมายที่ต้องได้รับอนุญาต เช่นเดียวกับสถานบันเทิงอื่นๆ เช่น ร้านคาราโอเกะ สถานบริการอาบอบนวด ที่ต้องขออนุญาตจากภาครัฐ ก่อนเปิดทำการ
3. การป้องกันการเกิดอาชญากรรมควรมีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบในการกำกับดูแล และสถานประกอบการ เพื่อกำหนดมาตรการในการดูแลภาพรวมของสถานบริการ อาทิเช่น การตรวจสอบประวัติก่อนไปให้บริการลูกค้า มีการตรวจโรค และสถานประกอบการเป็นประจำเพื่อให้ทั้งผู้ให้บริการ และพนักงานทำงานได้อย่างสบายใจ
4. เนื่องจากอาชีพหนุ่มบาร์โฮสต์มีรายได้ค่อนข้างสูง จึงควรมีมาตรการจัดเก็บภาษีให้ถูกต้องตามกฎหมาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรที่จะมีการศึกษาถึงสิทธิ และการคุ้มครองหนุ่มบาร์โฮสต์ เนื่องจากเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรม
2. ควรศึกษาแนวทางป้องกันอาชญากรรมกับทุกกลุ่มอาชีพที่ทำงานในสถานประกอบการ/สถานบันเทิงบาร์ หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นหลัก เนื่องจากมีแนวโน้มการก่ออาชญากรรมในสถานบริการ หรือถ้าหลังการเข้าใช้บริการ

เอกสารอ้างอิง

- กรณิกา โกวีย์ลักษณ์. (2558). การขายบริการทางเพศของนักศึกษาผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดีย (Social Media) ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกษราวัลณ์ นิลวรังกูร และทิพย์วิมล เดชภูมิ. (2555). คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพของหญิงขายบริการทางเพศ ในจังหวัดแห่งหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารสมาคมพยาบาลฯ สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. 30 (3), 122-130.
- ดาร์รัตน์ สุขเกียะ. (2599). การค้าประเวณีแอบแฝงในธุรกิจนวดพริตตี้สปาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร. วารสารการบริหารการปกครอง, 5 (2). 257-268.

- วรรณภา ลือกิตินันท์. (2563). ทักษะคติของพนักงานเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสุขภาวะของ พนักงาน
กกลางคืน:กรณีศึกษา โรงกลั่นน้ำมันแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์
(มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 10 (1), 83-92.
- ณัฐพลิชฐ์ ต้อยเที่ยง. (2556). กระบวนการเป็นโคโยตี้บอยในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประธาน วัฒนวาณิชย์. (2546). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชญาวิทยา (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: ประกายพริก.
- ปิยะพร ตันณีกุล และอภิวิชญ์ ภักทรกุล. (2558). การจัดการความรู้และการป้องกันอาชญากรรมในโครงการ
การจัดการความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ วัน
ที่ 15 ธันวาคม 2558. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- พรชัย ชันดี. (2558). ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการ งานวิจัย และนโยบายประยุกต์ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ:
ส. เจริญการพิมพ์.
- พิชญ์สินี พงศมปภพ. (2557). กระบวนการเข้าสู่อาชีพสาวโคโยตี้ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พิมพ์ธรา พัสตุประดิษฐ์ และกิตติธันท์ เลอวงค์รัตน์. (2563). แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
รักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวของข้าราชการตำรวจในสังกัดกองกำกับการ 3 กองบังคับการ
ตำรวจท่องเที่ยว 1. วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย. 16 (1), 93.
- ผู้จัดการออนไลน์. (2562). เจาะลึกธุรกิจ HOST CLUB: เมื่อผู้หญิงเป็นฝ่ายควักกระเป๋า. สืบค้นเมื่อ 26
สิงหาคม 2562 จาก <https://mgronline.com/entertainment/detail/9620000079076>.
- ภาคิน ชาญฐิติพงษ์. (2560). เรื่องเล่าบาร์โฮสต์: ปรากฏการณ์เพศวิถีของสังคมไทย. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สิทธิพงษ์ ทิปัญญา. (2549). วิถีชีวิตและพฤติกรรมสุขภาพของชายชายบริการทางเพศในอำเภอเมือง
เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อภิญญา ม่วงขาว. (2563). การป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน: กรณีศึกษา
ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม ฉะเชิงเทรา. วารสารรัฐประศาสนศาสตร์
และการจัดการสังคม. 2 (1), 18-25.

คณะผู้เขียน

นายชาล คิริสมรรถการ

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

999 ถนนพุทธมณฑลสาย 4 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

e-mail: Charlmaithai@gmail.com

รองศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ รัชดาพรรณาธิกุล

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

999 ถนนพุทธมณฑลสาย 4 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

e-mail: Chet.rat@mahidol.ac.th

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภกร ปุญญฤทธิ์

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

999 ถนนพุทธมณฑลสาย 4 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

e-mail: Suppakorn2519@gmail.com